

Czwartek, 17.10.2013

Przygotowanie: Bractwo św. Zofii

ADORACJA: WIARA CELEBROWANA W LITURGII

13. „Liturgia godzin”

Wystawienie Najświętszego Sakramentu.

Śpiew: *Przed tak wielkim Sakramentem*

LITURGIA GODZIN

P.: Panie Jezu Chryste dziękujemy Ci za to, że nas dziś wezwałeś i zgromadziłeś tego wieczoru u Twoich stóp. Dziękujemy Ci za to, że, jak obiecałeś, „jesteś z nami po wszystkie dni aż do skończenia świata”. Każdy dzień jest nam dany po to, abyśmy w nim spotkali Ciebie, nasz Panie i Zbawicielu. Nasz przemijający czas ma nas prowadzić do wiekuistej kontemplacji Boga, do nieustannej adoracji. Kościół daje swoim wiernym Liturgię Godzin zwaną też Liturgią Uświęcenia Czasu aby przypominać im o tym ostatecznym celu i sensie wszelkiej aktywności.

Dziękujemy Ci Panie Jezu za modlitwę brewiarzową, która pomaga nam zatrzymać się i spotkać z Tobą mimo poczucia, że zbyt wiele się dzieje i czas za szybko ucieka. Jesteś Panem czasu. Bądź Panem całego naszego czasu.

Modlitwa w ciszy

L1: *Z Katechizmu Kościoła Katolickiego:* „Nikt nie może powiedzieć bez pomocy Duch Świętego „Panem jest Jezus”. Za każdym razem, gdy zaczynamy modlić się do Jezusa, Duch Święty swoją uprzedzającą łaską wprowadza nas na drogę modlitwy. Właśnie dlatego Kościół zachęca nas, abyśmy codziennie wzywali Ducha Świętego, zwłaszcza na początku i na końcu każdej ważnej czynności. (KKK)

L2: Królu niebieski, Duchu Pocieszycielu, Duchu Prawdy, wszędzie obecny i napełniający wszystko, skarbcu wszelkiego dobra i źródło Życia, przybądź, zamieszkaż w nas i zbaw nas, o Ty, któryś jest Dobry

Śpiew: *Stworzycielu Duchu Przyjdz*

L1: *Z Konstytucji o liturgii świętej:* Najwyższy Kapłan Nowego i wiecznego Testamentu, Jezus Chrystus, przyjmując ludzka naturę, wniósł w to ziemskie wygnanie ów hymn, który w niebieskich przybytkach rozbrzmiewa po wszystkie wieki. Łączy on z sobą całą społeczność ludzką, aby wspólnie śpiewać tę boską pieśń chwały. Ten urząd kapłański wykonuje nadal przez swój Kościół, który nieustannie wielbi Boga i wstawia się za zbawienie całego świata nie tylko przez odprawianie Eucharystii, lecz także innymi środkami, zwłaszcza przez modlitwę brewiarzową.

Zgodnie ze starożytną tradycją chrześcijańską brewiarz jest tak ułożony, aby wszystkie pory dnia i nocy uświęcać przez uwielbienie Boga. Gdy kapłani oraz inne do tego przez Kościół wyznaczone osoby, lub też wierni modlący się wspólnie z kapłanem według zatwierdzonej formy, wykonują tę przedziwną pieśń chwały, wówczas jest to prawdziwie głos Oblubienicy, przemawiającej do Oblubieńca. Co więcej, jest to modlitwa Chrystusa i Jego Ciała zwrócona do Ojca.

Wszyscy poświęcający się tej modlitwie wypełniają zadanie Kościoła i zarazem uczestniczą w najwyższym zaszczyście Oblubienicy Chrystusa, ponieważ oddając Bogu chwałę, stoją przed tronem Bożym w imieniu Matki Kościoła.

Śpiew: *Ludu królewski*

L2: Anselm Grun komentując regułę św. Benedykta tak pisze: „Wskazówka św. Benedykta, by podczas modlitwy uświadamiać sobie w sposób szczególny Bożą obecność, ukazuje istotę jego podejścia do modlitwy. Nie są ważne poszczególne słowa, ważne jest trwanie w obecności Boga, skierowanie się ku Niemu, chłonięcie ciałem i duszą Jego obecności. Św. Benedykt opisuje ten stan trzema fragmentami psalmów: „Służcie Panu z bojaźnią”. Bojaźń jest postawą całkowitego otwarcia się na Boga, przepojeniem tajemniczą Bożą bliskością. „Psalite *sapienter* – śpiewajcie mądrze”. *Sapienter* odnosi się do modlitwy wewnętrznej. Mnich tak powinien recytować psalmy, by jego mowa była także przeżywaniem własnej wiary, poszukiwaniem Boga, który mówi w każdym słowie. Trzeci cytat odnosi się do liturgii niebiańskiej, w którą wprowadza nas udział w oficjum chórowym. „Będę śpiewał Ci psalm wobec aniołów”. Benedykt opisuje trwanie w Bożej obecności używając obrazu. Mnich powinien być świadom, że stoi przed Bogiem, którego adorują aniołowie, w jednym kręgu z aniołami patrzącymi na Najwyższego. Modlitwa mnicha jest wejściem w odwieczną pieśń anielską, wejściem w ich wspólnotę. Aniołowie są konkretnym odbiciem Bożej obecności. Wokół aniołów stoją modlący się, otuleni miłującą i zbawiającą Bożą obecnością.”

Śpiew: *Głos Imię Pana*

L1: W *Ogólnym wprowadzeniu do liturgii godzin* czytamy: „Godzina czytań podaje do rozważania Ludowi Bożemu, a zwłaszcza osobom szczególnie Bogu poświęconym, obfity skarbiec Pisma Świętego oraz najpiękniejsze teksty autorów pism dotyczących życia duchowego. Godzina czytań nie jest jednak tylko samym czytaniem odpowiednich tekstów, ale dzięki psalmom, hymnom, modlitwom i pozostałym elementom, jest także prawdziwą Godziną modlitewną. W niej, w sposób szczególny może być prowadzony dialog między Bogiem a ludźmi: modlitwa towarzyszy czytaniu Pisma św. I w ten sposób nawiązuje się rozmowa między Bogiem a człowiekiem... do Niego się zwracamy, gdy się modlimy, Jego słuchamy czytając Słowo Boże.”

Śpiew: *Twoje Słowo*

L2: Dziś wspominamy św. Ignacego Antiocheńskiego – biskupa i męczennika. Ignacy był po św. Piotrze drugim biskupem Kościoła w Antiochii. Skazany na pożarcie przez dzikie zwierzęta został przewieziony do Rzymu i tam poniósł śmierć męczeńską około roku 107 za panowania cesarza Trajana. W drodze do Rzymu wysłał 7 listów do różnych Kościołów. W tych listach wyłożył naukę o Chrystusie, o Kościele i o życiu chrześcijańskim. Włączmy się w modlitwę Kościoła odmawiając dzisiejszą Godzinę Czytań.

GODZINA CZYTAŃ NA DZIEŃ 17.10.13

K. † Boże, wejrzyj ku wspomnieniu memu.

W. Panie, pośpiesz ku ratunkowi memu.

Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze,
i na wieki wieków. Amen. Alleluja.

HYMN

1 Pobłogosław, męczenniku,
Dzień radosny twego święta,
W którym krew przelałeś mężnie,
By otrzymać wieniec chwały;

2 Dzień zwycięstwa nad ciemnością
I nad katem, i sędziami,
Dzień spotkania z twoim Panem,
Który niebo ci otworzył.

3 O niezłomny świadku prawdy
Przyrównany do aniołów,
Pośród nich jaśniejesz w szacie,
Którą własną krwią splukałeś.

4 Kiedy stoisz przed Chrystusem,
Chciej za nami orędować;
Niech od grzechów uwolnieni
Dostąpimy miłosierdzia.

5 Bogu w Trójcy Jedynemu
Cześć, majestat i podzięką
Za to, że wywyższył ciebie
I obdarzył wieczną chwałą. Amen.

PSALMODIA

1 ant. Nie ocaliło ich własne ramię, * lecz prawica Twoja i światło Twego oblicza.

Psalm 44

Modlitwa w czasie klęski narodu

We wszelkich przeciwnościach odnosimy pełne zwycięstwo dzięki Temu, który nas umiłował

I

Boże, słyszeliśmy na własne uszy, †
ojcowie nasi nam opowiedzieli *
o czynach, których za ich dni dokonałeś w pradawnych czasach.

Ty własną ręką zasadziłeś ich po wygnaniu pogan; *
by ich rozprzestrzenić, wypłeniłeś narody.

Bo nie zdobyli ziemi mieczem swoim *
ani ich nie ocaliło własne ramię,

Lecz ramię i prawica Twoja, *
i światło Twego oblicza, boś ich umiłował.

Ty, mój Boże, jesteś moim Królem, *
który zapewnił zwycięstwo Jakubowi.

Dzięki Tobie starliśmy naszych wrogów, *
w imię Twoje zdeptaliśmy napastników.

Bo nie zaufałem mojemu łukowi *
ani mój miecz mnie nie ocalił,

Lecz Ty nas wybawiłeś od wrogów *
i zawstydziliś tych, co nas nienawidzą.

Każdego dnia chlubimy się Bogiem *
i nieustannie sławimy Tve imię.

Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Nie ocaliło ich własne ramię, / lecz prawica Twoja i światło Twego oblicza.

2 ant. Pan nie odwróci od was swojego oblicza, * jeśli się nawrócicie do Niego.

II

A jednak nas odrzuciłeś i okryłeś wstydem, *
już nie wyruszasz z naszymi wojskami.
Sprawiłeś, że ustępujemy przed wrogiem, *
a ci, co nas nienawidzą, łup sobie zdobyli.
Na rzeź nas wydałeś jak owce *
i rozproszyłeś między poganami.
Swoją lud sprzedałeś za bezcen *
i niewiele zyskałeś z tej sprzedaży.
Wystawiłeś nas na wzgardę sąsiadów, *
na śmiech otoczenia, na urągawisko.
Uczyniłeś nas przysłowiem wśród pogan, *
głowami potrząsają nad nami ludy.
Moja zniewaga jest zawsze przede mną *
i wstyd mi twarz okrywa,
Na głos miotającego szyderstwa i obelgi, *
wobec mściwego nieprzyjaciela.
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Pan nie odwróci od was swojego oblicza, / jeśli się nawrócicie do Niego.

3 ant. Powstań, Panie, * i nie odrzucaj nas na zawsze.

III

Wszystko to na nas przyszło, †
choć nie zapomnieliśmy o Tobie *
i nie złamaliśmy Twojego przymierza.
Nie odwróciło się nasze serce *
ani kroki nie zboczyły z Twojej ścieżki,
Kiedy nas starłeś w krainie szakali *
i okryłeś nas mrokiem.
Gdybyśmy zapomnieli imię naszego Boga *
i wyciągali ręce do boga obcego,
Czyżby Bóg nie dostrzegł tego, *
On, który zna tajniki serca?
Lecz to z powodu Ciebie ciągle nas mordują, *
mają nas za owce na rzeź przeznaczone.
Ocknij się! Dlaczego śpisz, Panie? *
Przebudź się! Nie odrzucaj nas na zawsze!
Dlaczego ukrywasz Twoje oblicze, *
zapominasz o naszej nędzy i ucisku?
W proch runęło nasze życie, *
ciałem przyłgnęliśmy do ziemi.
Powstań, przyjdź nam na pomoc *
i wyzwól nas przez swoją łaskę!
Chwała Ojcu i Synowi, *
i Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, teraz i zawsze, *
i na wieki wieków. Amen.

Ant. Powstań, Panie, i nie odrzucaj nas na zawsze.

K. Panie, okaż Twemu słudze światłość swego oblicza.

W. I naucz mnie Twoich ustaw.

I CZYTANIE

Z Księgi proroka Zachariasza

8, 1-17. 20-23

Obietnice zbawienia Syjonu

Pan Zastępów skierował następujące słowo: Tak mówi Pan Zastępów: Zazdrosna miłość moja obejmuje Syjon i broni go mój gniew potężny.

To mówi Pan: Powrócę znowu na Syjon i zamieszkać znowu w Jeruzalem. I znowu Jeruzalem nazwą Miastem Wiernym, a górę Pana Zastępów - Górą Świętą.

Tak mówi Pan Zastępów: I znowu staruszkowie i staruszki zasiądą na placach Jeruzalem, wszyscy z laskami w rękę z powodu podeszłego wieku. I zaroją się place miasta od bawiących się tam chłopców i dziewcząt.

Tak mówi Pan Zastępów: Jeżeli uchodzić to będzie za coś niezwykłego w oczach Reszty tego ludu w owych dniach, czy Ja również mam to uważać za coś niezwykłego? - wyrocznia Pana Zastępów.

Tak mówi Pan Zastępów: Oto Ja wybawię lud mój z krainy wschodu i z krainy zachodu słońca. Sprowadzę ich, i mieszkać będą w Jeruzalem. I będą moim ludem, a Ja będę ich Bogiem, wiernym i sprawiedliwym.

Tak mówi Pan Zastępów: Niech nabiorą siły ręce, was, którzy w tych dniach słuchaliście słów, jakie prorocy głosili, gdy zakładano fundamenty domu Pana Zastępów dla odbudowania świątyni. Albowiem dotychczas ani ludzie nie otrzymali wynagrodzenia za pracę, ani zwierzęta. Każdy przechodzień był zagrożony przez wroga - podburzyłem wszystkich ludzi nawzajem przeciw sobie. Ale teraz nie będę dla Reszty tego ludu taki jak poprzednio - wyrocznia Pana Zastępów. Teraz zasiewy jego będą rosły w spokoju, winnice okryją się owocami, ziemia wyda plony, niebiosy dostarczą rosy. Daję to wszystko jako dziedzictwo Reszcie tego ludu. I tak jak byliście, narodzie judzki i narodzie izraelski, przekleństwem wśród narodów, tak gdy was wybawię, będziecie błogosławieństwem. Nie lękajcie się, niech wasze ręce nabiorą siły.

Tak mówi Pan Zastępów: Jak ścigałem was nieszczęściami, kiedy przodkowie wasi przyprowadzali Mnie do gniewu - rzekł Pan Zastępów - i nie żałowałem tego, tak teraz zamierzam świadczyć dobro Jeruzolimie i narodowi judzkiemu; nie lękajcie się! A takie przykazania powinniście zachować: Bądźcie prawdomówni wobec bliźnich, w bramach waszych ogłaszajcie wyroki sprawiedliwe, zapewniające zgodę! Nie knujcie w sercu zła względem bliźnich, nie przysięgajcie fałszywie, gdyż tego wszystkiego nienawidzę - wyrocznia Pana.

Tak mówi Pan Zastępów: W przyszłości przyjdą ludy i mieszkańcy wielu miast. Mieszkańcy jednego miasta, idąc do drugiego, będą mówili: "Pójdźmy zjednać przychylność Pana i szukać Pana Zastępów - i ja idę także". I tak liczne ludy i mnogie narody przychodzić będą, aby szukać Pana Zastępów w Jeruzalem i zjednać sobie przychylność Pana.

Tak mówi Pan Zastępów: W owych dniach dziesięciu mężów ze wszystkich narodów i języków uchwyci się skraju płaszcza człowieka z Judy, mówiąc: "Chcemy iść z wami, albowiem zrozumieliśmy, że z wami jest Bóg".

RESPONSORIUM

Za 8, 7. 9; Dz 3, 25

W. Tak mówi Pan: † Oto Ja wybawię lud mój z krainy wschodu i z krainy zachodu słońca. * Niech nabiorą siły ręce, was, / którzy w tych dniach słuchaliście słów, jakie prorocy głosili.

K. Wy jesteście synami proroków i przymierza, które Bóg zawarł z waszymi ojcami. **W.** Niech nabiorą siły ręce, was, / którzy w tych dniach słuchaliście słów, jakie prorocy głosili.

II CZYTANIE

Z listu św. Ignacego Antiocheńskiego, biskupa i męczennika do Rzymian
(rozd. 4, 1-2; 6, 1 - 8, 3)

Pszenicą Bożą jestem; zmielą mnie zęby dzikich zwierząt

Piszę do wszystkich Kościołów i ogłaszam wszystkim, iż chętnie umrę dla Boga, jeśli mi w tym nie przeszkodzicie. Proszę was, wstrzymajcie się od niewczesnej życzliwości. Pozwólcie mi się stać pożywieniem dla dzikich zwierząt, dzięki którym dojdę do Boga. Jestem Bożą pszenicą. Zostanę starty zębami dzikich zwierząt, aby się stać czystym chlebem Chrystusa. Proście za mną Chrystusa, abym za sprawą owych zwierząt stał się żerową ofiarną dla Boga.

Na nic mi się zdadzą ziemskie przyjemności i królestwa świata. Lepiej mi umrzeć w Chrystusie, niż panować nad całą ziemią. Szukam Tego, który za nas umarł; pragnę Tego, który dla nas zmartwychwstał. Bliskie jest moje narodzenie. Wybaczcie mi, bracia! Nie wzbraniajcie żyć, nie chcecie, abym umarł. Skoro pragnę należeć do Boga, nie wydawajcie mnie światu i nie uwodźcie tym, co ziemskie. Pozwólcie chłonąć światło nieskalane. Gdy je osiągnę, będę pełnym człowiekiem. Pozwólcie mi naśladować mękę mego Boga. Jeśli ktoś ma Go w swoim sercu, zrozumie, czego pragnę, a znając powód mego utrapienia, ulituje się nade mną.

Książę tego świata chce mnie porwać i przeszkodzić memu dążeniu do Boga. Niechaj go nikt z was nie wspomaga. Bądźcie raczej po mojej stronie, to jest po stronie Boga. Nie rozprawiajcie o Jezusie Chrystusie, gdy równocześnie pragniecie świata. Niechaj nie mieszka w was zazdrość. Nawet gdybym prosił, będąc u was, nie słuchajcie; uwierzcie raczej temu, co teraz do was piszę. Piszę zaś będąc przy życiu, a pragnąc śmierci. Moje upodobania zostały ukrzyżowane i nie ma już we mnie pożądania ziemskiego. Jedynie woda żywa przemawia do mnie z głębi serca i mówi: Pójdź do Ojca. Nie cieszy mnie zniszczalny pokarm ani przyjemności świata. Pragnę Bożego chleba, którym jest Ciało Jezusa Chrystusa z rodu Dawida, i napoju, którym jest Jego Krew – miłość niezniszczalna.

Nie chcę już dłużej żyć na ziemi. Stanie się tak, jeśli zechcecie. W tych krótkich słowach was proszę: Wierźcie mi: Jezus Chrystus pozwoli wam zobaczyć, iż mówię szczerze. Przez Jego to prawdopodobne usta Ojciec rzeczywiście przemówił. Módlcie się za mną, abym doszedł do Niego. Napisałem wam, kierując się nie ludzkim rozumieniem, ale myślą Boga. Jeśli będę cierpiał, będzie to znakiem waszej do mnie miłości, jeśli zostanę uwolniony, będzie to oznaczać waszą niechęć.

RESPONSORIUM

Lk 12, 48; Mdr 6, 6

W. Nic nie ukryje się przed wami, † jeżeli będziecie mieć doskonałą wiarę w Jezusa Chrystusa, i miłość, / które są początkiem i celem życia; * Początkiem jest wiara, celem zaś miłość.

K. Przyobleczcie się w łagodność, odnówcie się w wierze, którą jest Ciało Pańskie i w miłości, którą jest Krew Chrystusa. **W.** Początkiem.

MODLITWA

Módlmy się. Wszechmogący, wieczny Boże, Ty chcesz, aby świadectwo świętych męczenników było ozdobą całego Kościoła, * spraw, aby sławne męczeństwo świętego Ignacego z Antiochii, przez które zasłużył na wieczną chwałę, * było dla nas źródłem męstwa w wierze. Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

K. Błogosławmy Panu.

W. Bogu niech będą dzięki.

Śpiew: *Panie mój, cóż Ci oddać mogę*

MODLITWA NA ROK WIARY

P: Zbawicielu świata, dziękujemy Ci za dar wspólnej modlitwy i adoracji. Przy Tobie rośnie nasza wiara, umacnia się nadzieja, rozpała się miłość. Kończąc naszą wspólną modlitwę, gorąco prosimy Cię o pomnożenie naszej wiary. Spraw, aby nasza wiara stawała się coraz mocniejsza i aby coraz bardziej przemieniała nasze życie. Po tej modlitwie pozostaniemy na dłuższej adoracji w ciszy.

L1: Panie Jezu, Synu Boga żywego, przymnóż nam wiary w Twoje słowo, w którym ukryta jest prawda i w którym Ty sam jesteś obecny. Otwórz nasz umysł i serce, abyśmy uważnie słuchali słów Ewangelii i gorliwie poznawali Twoją naukę, przekazywaną przez Kościół. Ześlij na nas swego Ducha, aby doprowadził nas do całej prawdy.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L2: Zbawicielu świata, przymnóż nam wiary w Twoje zbawcze działanie w sakramentach świętych i Twoją obecność pośród nas w znaku chleba. Niech nasza wiara objawi się w chętnym przychodzeniu na adorację i pełnym zaangażowaniu w przeżywanie sakramentów, szczególnie Eucharystii.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

L3: Jezu, Synu Maryi, przymnóż nam wiary w Twoją obecność w nas samych i w innych ludziach. Nie pozwól nam zapomnieć o Twoich słowach: „Cokolwiek uczyniliście jednemu z najmniejszych, Mnieście uczynili”. Dodaj nam siłę, abyśmy służyli Ci w ludziach, do których nas posłałeś.

Śpiew: *Panie, przymnóż nam wiary.*

P: Przyjmij, miłosierny Jezu, naszą pokorną modlitwę o pomnożenie wiary. Niech ona kształtuje całe nasze życie i doprowadzi nas do Ciebie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków. Amen.

Adoracja w ciszy.